

Levél a túlvilágra

Címzett: Ronald Reagan President

Igen tisztelt Elnök Úr!

Emlékszem egykori mondatára: a Szovjetunió a gonosz birodalma. És azokban az időkben így is lehetett. De Önnek sikerült világpolitikájával kiűznie a gonoszt, és ebben segítségére volt Margaret Thatcher brit miniszterelnök, akit egy szovjet újságíró „Vasladynek” nevezett el. Azonban az Ön elvhű, igaz amerikai keresztény-konzervatív birodalmát halála után lassan, majd fel-felgyorsulva átvették a sátáni Szovjetunió megszegyenült ördögfiókéi. Tárt karokkal várták őket az addig lapuló alvóügynökök.

Mára a magyar honban született spekuláns segítségével frigyre lépett a neomarxizmus a liberálisnak mondott, szivárványszínbe öltözött, morálisan elviselhetetlen viselkedésformával. A „násznagy” bőségesen kistafirungozta a házassalándókat. NGO-knak nevezett ügynökei behálózák az egész világot. Heródes törvénye nyomán akarnak cselekedni, azon is túlmenve, mely szerint a megfogant magzat kilenc hónapig meggyilkolható. A híradások szerint a kufár az Egyesült Államokban hetvenöt ügyészt vásárolt meg.

Hogy valami biztatót is írjak: Orbán Viktor, a térképen alig látható Magyarhon szülötte, nyitóbeszédet mondott Dallasban, a CPAC konzervatív konferencián nemrégiben. Nagy tapsot kapott, mikor kijelentette: az anya nő, az apa férfi, a gyermekeinket pedig hagyják békén. Ő is, mint az Elnök Úr, vidéki fiúként nevelkedett, és lett már-már világpolitikát befolyásoló személyiség. Pályája kezdetén el-eltévedt, míg megtalálta az egyetlen igaz utat, mely felett az Isten-hazacsalád hármassága lebeg. Megfogadta Robert Schuman intelmét: „Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz.”

Szünetet tartok a levélírásban, és hallgatom a diófa alatt a madarak őszköszöntő kórusát. A

szemem be-becsukódik, és elszenderedem. Álmomban látom a római Colosseumot, melyben nagy a hangzavar. A lelátón különböző csoportok mást-mást skandálnak. Fekete körben, A betűs zászlóval a kézben, anarchisták bibliákat és rózsaüzéreket gyűjtanak fel, széles vigyorral fizimiskájukon. A szivárványos zászlók alatt megkülönböztethetetlen neműek iskolai katedrát követelnek. Nagyon sok zászlón a 666-os szám virít. Egy csoport az Európai Egyesült Államokat élteti, míg a mellettük állók világkormányt akarnak. A lelátón a ravasz nyereszkedő kezében megafon. Mellette – mint régen a sporteseményeken Kalap, a fruttiárus – egy szolga áll, két kezével ölel egy nagy, nyakába kötött tálcát. Mikor az NGO-k kórusa fáradni hallik, a spekuláns egy zsákból pénzt rak a tálcára. A kiosztás után felerősödik a szurkolás. Véres kötényben, szikével hadonászva szervkereskedők „hidegsebészei” az illegális migrációt éltetik. Öltönyös bankárok az orosz-ukrán (amerikai) háború folytatását követelik az ukránok utolsó csepp véréig. Hatalmas zászlón: Ukrajna legyen az USA zászlóján az 51. csillag. Harsányan felhangzik a „káoszt akarunk” ritmus.

A küzdőtéren keresztények, az üldözöttek, halkán imádkoznak. Hiszen velük együtt kipusztulna a normalitás, a konzervatív eszme, a nemzetállam és az értéket képviselő kultúra, kereszténységünk és minden nemzeti örökségünk. A meggyilkolt gyermekek jajkórusa száll az ég felé.

Az oroszlanekretek mellett fizetett álhírterjesztő médiamunkások sokasága szurkálja, bősztíti a vadállatokat. A habzó szájú fenevadak már a rács ajtaját emelgetik. Ekkor a Colosseum felett elsötétül az ég, majd villám hasítja fekete kárpitját; a nagy égdörgéstől megremeg a föld, amitől felriadok.

Jézus szavai jutnak eszembe, amelyeket a viszatérő hetvenkét tanítványnak mondott: Láttam a Sátánt: mint villám bukott le az égből. Fölnézek,

viharnak nyoma sincs. Felettem ragyognak a csillagok. Keresem azt a fényeset, mely elvezette a három királyt a betlehemi jászolhoz. Nem látom, de valójában nem is ott kell lennie, inkább a lelkekben világítson, mert most minden rajtunk múlik.

Tisztelt President, elnézését kérem, hogy zavartam a feltámadásra várás örökkévalóságában. Egy Reményik Sándor-vers zárószakaszával búcsúzom:

„A koldusnak, a páriának, / A jöttmentnek is van joga / Istenéhez apái módján / És nyelvén fohászodnia. / Csak nektek ajánlgatják templomul / Az útszélét s az égbolt sátorát? / Ne hagyjátok a templomot, / A templomot s az iskolát!”

Maradok tisztelettel:
v. Ország György

Millenniumi bronzkapu – Pannonhalma (részletek)